ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ
ÇANAKKALE ONSEKİZ MART UNIVERSITY
Biga İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
Biga Faculty of Economics and Administrative Sciences

INTERNATIONAL NGO'S CONFERENCE

VII. ULUSLARARASI STK'lar KONGRESİ

3-5 Aralık/*December* 2010

ÇANAKKALE-TURKEY

Bildiriler
Proceedings

YEREL YÖNETİMLER VE HAYIR FAALİYETLERİ DENİZLİ SEVGİ ELİ ÖRNEĞİ

İbrahim DURAK
idurak@pau.edu.tr
Pamukkale Üniversitesi, İİBF, İşletme Bölümü

Özet

1980'li yılların başından itibaren dünyamızda yaşanan hızlı değişim ve dönüşümle beraber kamu yönetimi ve yerel yönetim anlayışında da birtakım değişiklikler meydana gelmektedir. Bu yeni anlayış, "işletmecilik (managerialism)", "yeni kamu işletmeciliği (new public management)," piyasa temelli kamu yönetimi (market-based public administration) vb. isimlerle anılmaktadır. Bürokratik ve merkezi yapıların yerini inisiyatifin daha fazla yönetilenlerde olduğu yerel ve demokratik yapılar almaktadır. Geniş-yatay çevre, esnek örgüt yapısı, müşteri-vatandaş odaklılık, kamuya karşı çeşitli sorumlulukları yerine getirmek vb. faktörler yeni kamu yönetiminin ve yerel yönetimlerin başlıca özelliklerindendir. Bu kapsamda kamu yöneticileri altyapı, ulaşım gibi sadece klasik kamu hizmetlerinin hazırlanması ve sunumuyla yetinmemektedir. Bunun yanı sıra, toplumumun sosyo-ekonomik sorunlarının çözümünde, toplumsal yaşamın demokratikleşmesinde, çeşitli hayırseverlik faaliyetlerinin gerçekleşmesinde de aktif olarak rol almaktadırlar. Son zamanlarda vatandaşa, vatandaşın ihtiyacı doğrultusunda daha kaliteli ve daha iyi hizmetin sunulabilmesi için yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşları önemli görevler üstlenmektedir.

Araştırmada, 2005 yılından itibaren Denizli Belediyesi öncülüğünde faaliyette bulunan "Sevgi Eli Derneği"nin hayır faaliyetleri ve topluma katkısı incelenecektir. Araştırmada Sevgi Eli Deneği'nin yayınlanmış olduğu çeşitli yayınlardan ve dernek yöneticileri ile yapılan mülakatlarından yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Yerel Yönetimler, Sivil Toplum Kuruluşları(STK), Hayırseverlilik.*

LOCAL GOVERNMENTS AND PHILANTHROPHY ASSOCIATIONS CASE OF DENİZLİ SEVGİ ELİ

Abstract

In the begining 1980's occuring fast changing and transforming in the world is also happening changes of understanding public and local managament. This perspectives is called managerialism, new public management and market-based public administration. Local and democratic structures which are managed have more initiative are taking the place of bureaucratic and central structures. Basic characteristics of the new public and local management are wide-horizantility environment, flexible organizational structures, customer-citizen focused, responsibility for public etc. In this extent, new public managers are not satisfied with classic substructurel and arrival services. However, they are having a part actively to analysis socio-economics problems of society, to have more democracy and some philanthrophy activities. In the most recent years, to service more quality and better services related to their needs to citizens local gonernments and non-govermental organizations are added to important functions. In this paper, Sevgi Eli Association which is the initiator of Denizli Municipality has been actived from 2005 will be analysis philanthrophy activities and additions to the society. In this paper are used to some publications of Sevgi Eli Association's publications and interviews of association's managers.

Keywords: *Local Governments, Non-governmental Organizations (NGO), Philanthrophy*

1.Giriş

Özellikle 20. yüzyılın sonlarında devletlerin zamanla aşırı biçimde büyümesi, kırtasiyecilik, verimsizlik ve hantallık gibi kamu yönetimi sorunlarını da beraberinde getirmiştir. Bu dönemde kamu yönetiminin ön palan çıkan başlıca özellikleri merkeziyetçilik, katı hiyerarşi, aşırı kurallara bağlılık ve ağır bürokrasi olmuştur (Eryılmaz, 2006:22-23). 1980'li yıllarda pek çok şeyde değişimler yaşanmaya başlanmasıyla birlikte kamu yönetiminde de önemli değişiklikler oluşmaya başlanmıştır. Alman sosyolog Max Weber'in bürokrasi modeline göre örgütlenmiş olan geleneksel yönetim anlayışı, 1980'li yılların başından itibaren özellikle gelişmiş ülkelerde büyük ölçüde teorik ve pratik yönleri itibariyle yetersiz olmaya ve önemini kaybetmeye başlamıştır. Ortaya çıkmaya başlayan yeni yaklaşım ya da anlayış ise "işletmecilik" (managerialism), "yeni kamu işletmeciliği" (new public managemet), piyasa temelli kamu yönetimi (market-based administration) ya da girişimci idare (entrepreneurial administration) gibi kavramlarla ifade edilmektedir (Eryılmaz, 2006:25). Bu yeni yaklaşım kapsamında hiyerarşik ve merkezi örgütlerin önemi azalmakta buna karşın yerel yönetimlerin önemi artmaktadır. Mahalli şartların farklılığı, mekânsal uzaklık, halkın daha çok yönetime katılması ve halka ihtiyacı olan daha iyi ve kaliteli hizmeti hızlı bir biçimde sunabilme sorunu yerel yönetimlerin önemini ön plana çıkarmaktadır. Diğer bir yaklaşıma göre ise yerel

yönetimleri ortaya çıkaran nedenleri fonksiyonel etkinlik ve demokrasi olarak iki grupta toplayabiliriz ((Eryılmaz, 2006:121-125). Fonksiyonel etkinlik hizmete tahsis edilen geniş anlamdaki kaynakla amaç arasındaki uygunluktur. Hizmet sunulan halkın ilgili hizmete yönelik düşünce ve eğilimlerinin tespit edilmesi ilgili hizmette isabetli karar verme olasılığını artıracaktır. Diğer taraftan kamu hizmeti gören birimlerin faaliyet alanı ne kadar küçülürse toplumun tercihlerini belirlemek ve yönetime katılmakta o kadar kolay olacaktır. Demokrasi açısından da halkın yerel yönetici adayını daha yakından tanıyabilmesi, halkın kendini ilgilendiren işlerde yönetime katılması bu amaçla oluşturulan organlarda görev alması yöneticilerini sürekli etkilemeye ve denetlemeye çalışması söz konusudur. Katı hiyerarşi ve merkezi yetki kapsamında sadece kuralları uygulayan klasik, statükocu merkezi yönetim yerine yerel yönetimler esnek ve dışa açık, vatandaş odaklı, yenilikçi özerk yapıları itibariyle girişimci birimleri temsil etmektedir. Her bir yerel yönetim kuruluşu aynı zamanda farklı bir girişimci güç denmektir. Yine yerel yönetim organları o yöre insanı arasından seçildiğinden dolayı bulundukları yörenin sorunlarını daha iyi bilebilmekte ve gerekli çözümleri üretebilecek imkâna sahip olabilmektedirler. Bu kapsamda merkezi yönetim yerel yönetimlerin varlığından dolayı kazançlıdır. Zira yerel yönetimler yerel nitelikteki vatandaşın ihtiyaç, istek ve beklentileri ile ilgili görevleri merkezi yönetimden devralmakta ve onun yükünü hafifletmektedir. Zaten hizmette yerellik (subsidiyarite) ilkesi de hizmetin ve görevin o hizmeti alacaklara en yakın yönetimce görülmesi ya da yetkinin en yakın yönetimce kullanılmasını ifade etmektedir. Bunun anlamı üniter devletlerde işlerin görülmesinde yerel yönetimlerin asıl yetkili olacağıdır (Örnek, 1998:117-118).

2.YEREL YÖNETİMLERİN ÖNEM KAZANMASI

Türk kamu yönetiminin örgütsel yapısı merkezi yönetim ve yerinden yönetim olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Toplumsal hizmetler ve kamu işlerinin devlet tarafından yürütülmesine merkezi yönetim denirken, bu hizmetlerin ve işlerin yerel yönetimlerce yapılması biçimindeki yönetim yapısına da yerinden yönetim denmektedir Bazı kamusal hizmetlerin nitelikleri ve mahiyetleri gereği ulusal düzeyde ve tek merkezden yürütülmeleri zorunluluğu vardır. Mesela, güvenlik ve adalet hizmetleri ülke düzeyinde standart biçimde yerine getirilmesi gereken kamusal etkinlikler olarak bilinir. Buna karşılık bulunulan ve yaşanılan yerin çevre temizliği ve düzenlenmesi, yol ve su hizmetleri gibi hizmetin yalnızca yaşanılan alanla sınırlı olduğu hususlardaki yerel ihtiyaçları karşılamaya yarayan etkinliklerin ise yerel yönetimler tarafından daha etkin bir biçimde gerçekleştirilmesi söz konusudur (Eroğlu,1998:151). Cumhuriyetimizin başlangıcında ülke şartlarının gereği merkezi yönetim anlayışı ağırlıklı olmasına karşın günümüzde ülkemizin yaşadığı hızlı değişim ve gelişim noktası bakımından gelmiş olduğu nokta merkezi yönetimin yetersizliğine yol açarak yerinden yönetim olgusunu ön palana çıkarmaktadır. Günümüz Türkiye'sinde nüfusun çoğunluğunun kentlerde yaşaması, kentlerin ölçek ve kapasitelerinin çok üstünde bir nüfusu barındırmak zorunda kalması, eğitim ve kültür düzeyinin artışına bağlı olarak kamu hizmetlerinin miktar ve nitelik bakımından daha fazla talep ediliyor olması gibi nedenler yerel yönetimlerin ön plana çıkması olgusunu güçlendirmektedir. Yerel yönetimler işlevleri bakımından halka daha yakın, halkın sosyal, ekonomik ve kültürel ihtiyaçlarını yerinde tespit edip hızlı ve etkin bir biçimde karşılayan birimlerdir (Görün, Elagöz, 2007:152). Yerel yönetimlerin temel yaklaşımı halkın ihtiyaçlarını belirlemek, bu ihtiyaçların karşılanmasıyla halkın yaşam standartlarını yükseltmek, katılımcı ve demokratik bir toplumun oluşmasına katkıda bulunmaktır. Yine ihtiyaç duyulan yerel hizmetlerin tespit edilerek hızlı, kaliteli ve daha ucuz bir biçimde yerine getirilmesi bu birimler sayesinde olmaktadır. Hemen hemen her ülkede yönetim sistemi merkezi yönetim ve yerel yönetim arasında paylaşılmıştır. Gelişmiş ülkelerde daha dar merkez ve geniş bir çevre (yerel yönetimler) varken, gelişmekte olan ülkelerde ise daha geniş merkez ve daha dar bir çevre yer almaktadır. Merkezi yönetim yerel yönetimler üzerinde idari vesayet yetkisine sahiptir. İdari vesayet mahalli hizmetlerin idarenin bütünlüğüne uygun bir biçimde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunarak mahalli ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla yapılır (Eryılmaz, 2006:126).Anayasamızda "il özel idaresi", "belediye" ve " köy" olmak üzere üç tür yerel yönetim birimi vardır. Özellikle 1980'ler sonrası yerel yönetimlerin ön plana çıkmasıyla birlikte merkezi yönetimin yetki ve görevlerinin önemli bir kısmı yerel yönetimlere, merkezin taşra kuruluşlarına, meslek ve sivil toplum kuruluşlarına devri söz konusudur. Genel olarak dünyada yaşanan yerelleşme eğilimine paralel olarak ülkemizde de bir takım hukuki düzenlemeler yapılmaktadır. "5393 sayılı Belediye Kanunu", "5260 sayılı Büyük Şehir Belediye Kanunu", "5302 sayılı İl Özel İdare Kanunu'nu" bu çalışmalara örnek olarak gösterebiliriz (Görün, Elagöz, 2007:152). Bu düzenlemelerin ortak noktası ise, merkezin yetkisi kapsamında bulunan bir takım görev ve yetkilerin merkezden alınarak yerel yönetim birimlerine aktarılması, böylece yerel yönetim birimlerinin daha güçlü hale getirilmesini ifade etmektedir. Yerel yönetimlerle ilgili gerçekleştirilen bu ve benzeri düzenlemelerle halkın ve sivil toplum örgütlerinin daha çok yönetime katılması amaçlanmaktadır. Belediye kanunu ile belediyelere sağlık, eğitim, sosyal hizmet, yardım, yoksul ve düşkünlere yönelik hizmetler vb. faaliyetlerin yapılmasında dayanışma ve katılımı sağlamak ve bu amaçlarla gönüllü kişilerin katılımına yönelik programlar uygulaması hedef olarak belirlenmiştir. Yine 5302 sayılı il özel idaresi kanununun 65. maddesi gönüllü katılım başlığını taşımaktadır. Bu madde ile de ihtiyaç sahibi kişilere yönelik hizmetlerde gönüllü kişilerin katılımı hedeflenmektedir.

1980'li yıllardan sonra yaşanan yerelleşme sürecinin en temel boyutları arasında merkezi yönetimlerden yerel yönetimlere daha fazla yetki, sorumluluk ve kaynak aktarımı ile yerel yönetimlerin güçlendirilmesi yer almaktadır. Ayrıca önceleri kamu yönetimi ve ülkemizde de daha çok merkezi yönetim birimleri tarafından üstlenilen görevlerin bir kısmının STK'larca yerine getirilmeye başlanması söz konusudur. Bu durum ise

günümüzde STK'ların önemini artırmakta ve halkın yerel ihtiyaçları doğrultusunda faaliyetlerini genişletmelerine zemin hazırlamaktadır.

Son zamanlarda yerel yönetimlerin halkın ihtiyaçları ve beklentileri doğrultusunda sorunlarına çözüm üretme konusunda ön plana çıktıkları alanlardan birisi de kurulmasına ve hizmet vermesine öncülük ettikleri hayırseverlik faaliyetleridir. Bu tür hayırseverlik faaliyetlerinin Ankara, İstanbul, Kayseri vb. yerel yönetim birimlerinde başarılı bir biçimde uygulandıkları bilinmektedir. Çalışmanın kapsamında Denizli Belediyesi öncülüğünde kurulan ve yerel birtakım ihtiyaçların giderilmesi konusunda faaliyet gösteren Sevgi Eli isimli sivil toplum örgütü incelenecektir.

3. YEREL YÖNETİMLER VE STK'LAR

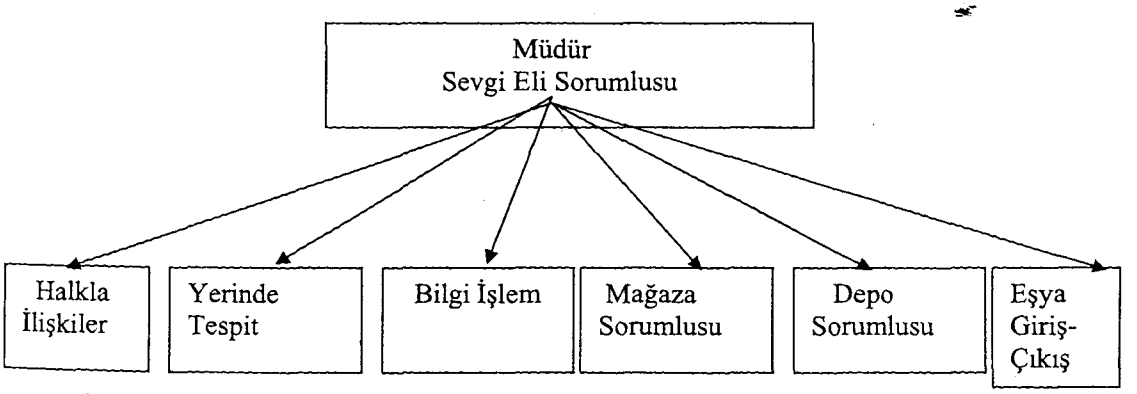
1980'lerden sonra yaşanan yerelleşme hareketinin en temel boyutlar arasında yerel yönetimlere daha fazla yetki, sorumluluk ve kaynak aktarımı ile yerel yönetimlerin güçlendirilmesi yer almaktadır. Buna ilaveten kamu yönetimi tarafından üstlenilen görevlerin bir kısmının STK'larca yerine getirilmeye başlanmıştır. Bu kapsamda sivil toplum kuruluşları yerel yönetimlerle beraber yerel sorunların çözülmesinde ve ihtiyaçların giderilmesinde daha etkin ve şeffaf roller üstlenmektedir (Görün, Elagöz, 2007:155). Sosyal devletin sorumluluklarının birçoğunun yerel yönetimlere, sivil topluma ve piyasaya devredilme çabaları göz önüne alındığında hayırseverlik faaliyetlerine daha fazla yer verildiği görülmektedir. Günümüzde kentlerde sosyal yardım ve hizmetlerin merkezi yönetim yerine daha çok yerel yönetimler ve STK'larca görülmesi, bu kapsamda hayırseverlerin daha çok sorumluluklar üstlenmesi hayırseverlik gibi çeşitli hizmetlerin kamu, STK'lar ve özel sektör işbirliğinde (yönetişim) görülmesi anlayışını güçlendirmektedir. STK'lar genel olarak toplumsal sorunlar etrafında örgütlenmişler ve toplumların ihtiyaçlarını gidermek temel vurgularıdır. Günümüzde STK'lar hem Türkiye'de hem de neo-liberal politikaları temel alan ülkelerde hızla çoğalmakta, niteliksel ve niceliksel olarak hızla zenginleşmektedirler. Neo-liberal sistemi temel alan ülkelerde STK'lar modern, gelişmiş demokratik toplumların değişmez bir öğesi olarak kabul edilmektedirler. Günümüz bilgi toplumu içerisinde STK'lar toplumun ihtiyaçlarını gideren ve katılımcılığı yükselten organlar olarak görülmektedir. Yasaların STK'ları teşvik edici nitelikte olmasının yanı sıra her türlü siyasal ve ekonomik kuruluştan bağımsız olmaları onların daha özgür, daha objektif ve amaçlarına daha uygun faaliyette bulunmalarını kolaylaştıracaktır (Armağan ve diğ.,2007:718). Günümüzde demokratiklik iddiasındaki her yerel yönetim sivil toplum örgütlerinin görüş ve katkılarına önem vermek durumundadır. Ayrıca bu örgütlerin yerel düzeydeki karar süreçlerinde temsil edilmesini sağlamakla yükümlüdür (Okutan, 2008: 94).

4.SEVGİ ELİ DERNEĞİ VE HAYIRSEVERLİK FAALİYETLERİ

Sevgi Eli yardım derneği 2005 yılında Denizli Belediyesi'nin öncülüğünde kurulmuş ihtiyaç sahiplerine yardımcı olan bir dernektir. Sevgi Eli Denizli merkezde yürüttüğü yardım çalışmalarına ilaveten çevre ilçelerden gelen talepleri de değerlendirerek ihtiyaç sahiplerine yardımcı olmaktadır (Türkiye Gazetesi: 31.03.2010). Sevgi Eli deneğinde toplam 14 personel çalışmaktadır. Çalışanlarla yapılan mülakatlarda misyonlarını "bağışta bulunan hayırseverlerle ihtiyaç sahibi kişiler arasında köprü görevi görmek" biçiminde ifade etmişlerdir. Sevgi Eli'nin bir aracı kurum olduğunu hayırseverlerden gelen yardımların gelen talepler doğrultusunda sadece Denizli merkezde değil aynı zamanda çevre yerleşim yerlerine de ulaştırmaya çalıştıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca Sevgi Eli Derneği 2010 yılında Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi ile "Sevgi İle El Ele" isimli ortak bir proje düzenlemiştir. Bu proje kapsamında eksiklikleri tespit edilen okullara ekipman desteği sağlanması, bu okullarda eğitim ve öğrenim gören öğrencilere kitap defter, çeşitli kırtasiye malzemeleri oyuncak ve kıyafet yardımı hedeflenmiştir (Kulvar Gazetesi: 26.03.2010).

İlgililerle yapılan mülakatlar sonucunda Sevgi Eli'nin örgüt yapısını aşağıdaki biçimde gösterebiliriz:

Şekil1: Sevgi Eli Derneği Örgüt Yapısı

Halkla ilişkiler bölümüne ihtiyaç sahibi kimse ilk müracaatını yapmaktadır. Daha sonra ihtiyaç sahibi kimsenin ihtiyaç durumu yerinde tespit edilmektedir. Sonra bu bilgiler bilgi işlem bölümüne aktarılmaktadır. Buradan ilgili kimseye yardımda bulunmak için mağaza sorumlusuna ve depo sorumlusuna haber verilmektedir.

Daha sonra ise ilgili kişinin ihtiyacını karşılamak için eşya çıkışı yapılmaktadır. Sevgi Eli'nin son dört yıllık faaliyetler tablosunu aşağıdaki biçimde gösterebiliriz:

Tablo 1: Sevgi Eli Derneği Son Dört Yıllık Faaliyet Tablosu

Yıllar	Bağış Yapan Sayısı	Bağış Alan Sayısı
2006	3460	2625
2007	5248	5299
2008	5885	7410
2009	6500	13240

Kaynak: Sevgi Eli Derneği, 2.Dönem Faaliyet Raporu, s.3.

2006 yılında bağış yapan hayırseverlerin sayısı 3460 iken bu oran 2009 yılında % 87 artarak 6500 kişiye ulaşmıştır. Bağışa alanların sayısı ise 2006 yılında 2625 iken bu oran yaklaşık %400 artarak 13240 kişiye ulaşmıştır.

Tablo 2: 2009 Yılında Yardım Yapılan Genel Aile ve Kişi Sayıları

Denizli merkezde yaradım yapılan aile	2837
Çevre belde ve ilçelerde yardım yapılan aile	352
Kimlik ile müracaat edenler	93
Sokakta yaşayan ihtiyaç sahipleri	18
Diğer illerden yardım yapılan aile	10
Genel toplam	3310 aile
Toplam yardım alan kişi sayısı	13240

Kaynak: Sevgi Eli Derneği, 2.Dönem Faaliyet Raporu, s.5.

2009 yılında Denizli merkezde ise toplam 2837 aileye yardım yapılmıştır. Bu ailelerin ikamet ettikleri mahallelere göre dağılımında ilk sıraları iş bulma umuduyla diğer illerden gelmiş insanlardan oluşan gelir seviyesi düşük gecekondu mahallelerin olduğu görülmektedir.

Tablo 3: 2009 Yılı Mahallelerle Göre En Çok yardım Alan ilk On Mahalle

Mahalle	Yardım alan aile sayısı
1Gümüşler	231
2.Murat Dede.	213
3.Karşıyaka	213
4.Dokuzkavaklar	179
5.Sümer	172
6.Aktepe	132
7.Deliktaş	102
8.Topraklık	115
9.Sevindik	79
10.Merkez Efendi	76

Kaynak: Sevgi Eli Derneği, 2.Dönem Faaliyet Raporu, s.7.

Sevgi Eli Derneğinden en çok yardım alan mahallelere bakıldığında Gümüşler, Murat Dede, Karşıyaka ve Dokuzkavaklar gibi daha çok gecekondu mahallelerinin olduğu görülmektedir. Bu mahallelerin sakinleri ise çoğunlukla Denizli'ye iş bulmak ve çalışmak için diğer illerden gelmiş, kalifiye olmayan kişilerden oluşmaktadır.

Tablo 4: Tablo: Sevgi Eli'nden Çıkışı Yapılan Eşyalar ve Adedi (01.06.2009-31.12.2009)

Kaynak: Sevgi Eli Derneği, 2.Dönem Faaliyet Raporu, s.8.

01.06.2009-31.12.2009 tarihlerini kapsayan altı aylık dönemde toplam 43 çeşit eşyadan 1397 adet yardımında bulunulmuştur. En çok yardım yapılan eşya sıralamasında 306 sayı ile yorgan yastık, minder, 174 halı ve kilim ile 132 sandalye almaktadır. En az yardım yapılan eşyalar ise, 1 bisiklet, 1 oturma grubu, 1 dikiş makinesi, 1 şofben ve 1 bulaşık makinesinden oluşmaktadır.

Tablo 5: Yardım Yapılan Çevre Beldeler ve İlçeler ve Yardım Alan Aile Sayısı

Çevre Belde ve İlçeler	Yardım Alan Aile Sayısı
Başkarcı	6
Beyağaç	2
Kale	17
Tavas	12
Akköy	76
Buharkent	2
Güney	3
Buldan	12
Sarayköy	20
Babadağ	3
Merkez köyler(Eymir-Özerlik)	3
Çameli	6
Acıpayam	16
Bozkurt	1
Bekilli	4
Baklan	5
Çardak	6
Çal	12
Çivril	10
Honaz	132
Oteller	18
Kaklık	4
Toplam	352 aile

Yardım yapılan çevre beldeler ve ilçeler sıralamasında ilk üç sırayı Honaz (132 aile), Akköy (76 aile) ve Sarayköy (20 aile) almaktadır. En az yardım alan çevre beldeler ve ilçeler ise, Bozkurt (1 aile), Buharkent (2 aile) ve Beyağaç'tır (2 aile).

5.SONUÇ

Günümüz küreselleşme sürecinde topluma hızlı, etkin ve toplumun ihtiyacına uygun kaliteli hizmet sunulması ön plana çıkmaktadır. Bu bağlamda 20.yüzyılın başlarında ortaya çıkan merkezi ve bürokratik yapılar tolumun ihtiyaçlarını gereği gibi karşılamada yetersiz kalmaktadır. 1980'li yılların başından itibaren özellikle gelişmiş ülkelerde vatandaşın ihtiyacını karşılamada yerel yönetimlere daha fazla yetki, sorumluluk ve kaynak aktarımının yapıldığı gözlemlenmektedir. Yerel yönetimlerin ve sivil toplum kuruluşlarının yerel ihtiyaçları objektif ve şeffaf bir biçimde karşılaması gerekmektedir. Zira uygulanmada bazı hayır faaliyetlerinin halkla ilişkiler, reklam ve imaj gibi nedenlerle yapıldığı bilinmektedir (Porter, Kramer, 2002002:5). STK'lar gerek hayırseverlik gibi yerel hizmetlerin karşılanmasında gerekse demokrasi kültürünün ve katılımcılığın kurumsallaşmasında önemli görevler üstlenmektedir. Çalışmada incelenen ve Denizli Belediyesi öncülüğünde 2005 yılında kurulan ve misyonu "hayırseverler ile ihtiyaç sahipleri arasında köprü görevi görmek" olan Sevgi Eli Derneği bu örneklerden birisini oluşturmaktadır. Sivil toplum yoluyla güçlü toplum aşamasına ulaşma çabasında merkezin küçülerek, yerel yönetimlerin ve fertlerin güçlendirilmesi gerekmektedir. Türkiye'nin temsili demokrasi tecrübesinden katılımcı demokrasi aşamasına geçiş sürecinde her sosyal grup ve kültürel hareketin kendi etkinliğini devem ettirebilmek için her alanda örgütlenme düzeyini artırması gerekmektedir (Eroğlu,1998:95). Bu kapsamda yerel yönetim ve STK'lara önemli görevler düşmektedir. Gerek toplumdaki ihtiyaç sahiplerine yönelik hayırseverlik faaliyetlerinin yapılmasında gerekse toplumun ihtiyaç duyduğu diğer alanlarla ilgili hızlı, etkin ve kaliteli hizmetlerin sunulmasında STK'ların sayısının artırılarak faaliyetlerini kolaylaştırıcı önlemlerin alınması gerekmektedir. Unutulmamalıdır ki "hayırseverlik faaliyetlerinde ve sevgi ekilen yerlerde sevinçler büyük olur".

KAYNAKÇA

ARMAĞAN Ahsen, Didem Deniz, Bilgehan Gültekin, "Bilgi toplumunda Sivil Toplum Kuruluşlarının Değişen Misyonu", IV. Sivil Toplum Kuruluşları Kongresi Bildiriler Kitabı,19-21 Ekim 2007, Çanakkale

Denizli Belediyesi Sevgi Eli Derneği, 2.Dönem Faaliyet Raporu, 01.06.2009-31.12.2009

EROĞLU Feyzullah (1998), Küreselleşme Sürecinde Yönetim Krizi ve Çözüm Yolları, Berikan Yayınları:3, Düşünce Dizisi:3, Ankara

ERYILMAZ Bilal (2006), Kamu Yönetimi, Erkam Matbaası, İstanbul

GÖRÜN Mustafa, İsmail Elagöz (2007), "Kentsel Yoksulluk: Sivil Toplum ve Yerel Yönetim İşbirliği", IV. Sivil Toplum Kuruluşları Kongresi Bildiriler Kitabı,19-21 Ekim 2007, Çanakkale

Kulvar Gazetesi: 26.03.2010

OKUTAN Emre (2008), "Yerel Yönetimler ve Sivil Toplum Örgütlerinin Gelişmiş İşbirliği: İngiltere Örneği", Sayıştay Dergisi, Sayı:71, Ekim-Aralık

ÖRNEK Acar(1998), Kamu Yönetimi, Beta Yayınları, İstanbul
PORTER, Michael E., Mark R.Kramer (2002), "The Competitive Advantage of Corporate Philanthropy", Harvard Business Review, December
Türkiye Gazetesi: 31.03.2010